

Skogen binder mindre kol, läcker mer

Vi börjar förstå allvaret med klimatförändringarna. Frågar vi folk i Los Angeles eller i Valencia så blir vi på det klara med vad som gäller. Klimatgasutsläppen måste ner snabbt, snabbare än det snart förbisprungna Parisavtalet, snabbare än våra egna utsläppsmål. För att klara detta behöver inte bara utsläpp från transporter och annan konsumtion minskas. Kalkylerna förutsätter också att kolsänkorna ,d.v.s. upptaget i skog och mark, ökar. Rapporter från Finland visar att detta nettoupptag i stället minskat sedan 1980-talet och i stället blivit en utsläppskälla. Den senaste beräkningen visar på 12 megaton/ år från marker i Finland och detta motsvarar 2 ton/ innevånare/ år. Hela förlusten av kolsänkor kommer från skogssektorn.

Orsakerna bedöms vara för stora avverkningar och läckage av lagrat kol från marken genom påskyndad nedbrytning p.g.a uppvärmningen men även till andra faktorer relaterade till skogsbruket. Troligen ses samma fenomen i hela norra barrskogsområdet.

Vad vi räknat med som en positiv faktor i kalkylerna har vänts till sin motsats.

Vad bör göras? Viktigast är att skogsnäringen tar till sig dessa allvarliga uppgifter som i hög grad berör vår gemensamma framtid. Rimligen bör analysen leda till förändringar i hur skogen brukas. Två strategier ligger närmast till hands: Hur ska en större andel av skogsråvaran bli långlagrat kol? Hur ska skogsmarken skyddas från stora kolläckage? Vidare: Behöver omloppstiderna förlängas? Hur minskas skogsskador pga parasiter? M.m.

Ansvariga är flera: skogsägare ,skogsstyrelsen,skogsbolagen, byggsektorn,konsumenterna och ytterst regeringen. Det behövs nya regleringar och kompensationsformer.(t.ex.kolbindningsersättningar.)

Att sköta skog är utmanande och innebär ett ansvar för en resurs, nödvändig för vår gemensamma framtid.

Nils Werner

Klimataktion